

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIII. Vtram priorem crediderit hominum an Daemonum naturam,
exploratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

& S. Thomas p. 1. q. 64. a. 2. & in Expositione aurea in Iobi caput 4. cavendum ait ab hoc eius errore, quo Spiritus quoscunque creatos instabiles asseruit, & posse ad pravitatem perducere.

XIII. Confutendus ad hanc Maximus martyr in Scholiis ad cap. 6. Dionysij De ecclesiastic. Hierarch. ubi animadvertione dignum est quod ait ex Origene, *ὅτι τὴν ἀναλογία τῶν οὐρανῶν ἕκαστος τῶν ἁγίων τοῦ σώματος ἐκδέχεται λεπιοτέρας. Pro criminis ratione unumqueque ordinum celestium corporibus tenuioribus illigari.* Contraria Maximo tradit Augustinus libr. 11. De Civit. Dei. cap. 23, sensisse dicens Origenem animas pro ratione peccatorum suorum graviora corpora inducere; quod ita impugnat, id si sit, gravius Dæmoni adjungit debere corpus quam homini, ut pote qui plus peccarit. Dubitat profecto Origenes utra inferior sit Dæmonis natura, an hominis (quam Angelica etiam praestantiorem esse Tertullianus autumavit) proindeque definire non potest utram suscipit, qui graviorum sce-

Tertull. l. 1. c. 1. Mart. cap. 3.

lerum reus sit: *ὁτι πρὸς δὲ, inquit Tom. 1. in Iohann. p. 32. πρὸς τὸν αἰθέρα πῶς ἔστι τὸ ἕλατον; ἢ τὰ καλοῦμεθα κατὰ θένια, ἀν εἰσι καὶ οἱ δαιμόνες, ἢ οἱ πάτερ, ἢ πῆρες.* Et paulo superius: *ἔτι δὲ τὸ ἕλατον κατὰ τὸν ἔσθι ἕλατον λογικόν, πῆρα σακ ἀλλο π τὸ αἰθέρα πῶς τὸ ἕλατον.* Postremum hic locum hominibus assignat. *Constituta Tom. 15. in Matth. p. 396. 397. priorem locum Angelis, posteriorem Dæmonibus, medium hominibus tribuit: οἱ ἰ ἀβύσσους, ἔσθι εἰς οὐρανὸν ἀγγέλων ἕλατον τὸ ἕλατον πῶς, γινόντ' ἀγγέλων πῶς πῶς, πῶς μὴ πρὸς αἰθέρα ἕλατον ἀγγέλων.* Cum hominibus ergo quandoque Dæmones, homines vero quandoque postponat Dæmonibus, naturas rationales pro gravitate sceclerum humanam induere naturam, & gravissimum corpus subire nonnumquam statuit, nonnumquam vero Dæmonum naturam, subtiliusque corpus asciscere. Quinetiam Dæmones novis admittis scecleribus homines fieri, & homines vicissim novarum culpam reos in Dæmonum naturam & corpus transire asserit apud Hieronymum Epist. 59. ad Avit. cap. 1. *Ita cuncta, inquit, variari (arbitramur) ut & qui nunc homo est, possit in alio mundo Dæmon fieri; & qui Dæmon est, & negligentius egerit, in crassiora corpora relegatur, id est, ut homo fiat.* Idem Hieronymus in illud Ierem. 29. 14. *Et reducam captivitatem vestram, & congregabo vos de universis gentibus, & de cunctis locis, ad que expulsi vos dixit Dominus. Et reverti vos faciam de loco ad quem transmigrae vos feci,* Origenem, quem delirum Interpretem appellat, somnare ait ruinam celestis Hierusalem his significati, & eos spectare vaticinium, qui inde dimissi in hoc mundo versantur, futurumque ut post LXX annos in locum pristinum restituantur, si modo id bonis suis operibus promeriti sint, ut pote qui sponte in hæc corpora descendentes recte egerint; qui autem ad terrena hæc sese sponte demittere, & fratres suos imitari noluerint, id ipsum passuros, quod Sedecia, ipsiusque populo comminatur Dominus, futurum nempe ut mittat in eos gladium, & famem, & pestem; & det in vexationem universis regnis terra, quo scilicet nequaquam homines, sed fiant aereæ potestates, & sint apud cunctos Angelos qui præsent singulis provinciis in maledictionem, & in suporem, in sibilum, & in opprobrium cunctis gentibus; & hoc eos idcirco passuros, quia verba Prophetarum in celesti Ierusalem audire noluerint, qui eos hortabantur ut ad terrena descenderent, & corpus humilitatis assumerent, & acta penitentia post verum sabbatismum locum pristinum possiderent.

XIV. Erroribus porro illis aspersa sunt Adamantij opera quæ extant, quos si sigillatim indicare satagamus, abutemur otio nostro, & Lectori fastidium movebimus. Illustria tamen seligenda sunt quædam, quo dictis nostris fides adjunctur. Tertio ergo libro *ἑξ ἀρχῶν*, cap. 5. sic disputat: *Finis namque nature esse omnes rationabiles creaturas ex multis assertionibus conprobatur, per quod solum Dei iustitia in omnibus eorum dispensationibus defendi potest, dum unaquaque in semetipsa habet castitas, quod in illo vel in illo vita ordine posita sit.* Hinc triplex enumerat rationabilium naturarum genus huc delapsarum, earum scilicet quæ gestis suis id fuerint promeritæ; aliarum quæ aspectabilium cupiditate raptæ sint; & illarum demum quæ etiam invitæ ad officia aliis exhibenda à Deo deputatæ sint, & in hæc loca relegatæ. Quibus hominum animas significat; tum Angelos illos qui mulieres adamasse crediti sunt à plerisque; ac Angelos denique tutelæ hominum præfectos, vel eos quos à Deo non missos, in hunc mundum, doctrinam vel prophetiam promittentes venisse ait Tom. 20. in Iohann. p. 307. Priore autem *ἑξ ἀρχῶν* libro, cap. 6. *Ex his sane, inquit, qui in illo initio permanserunt, quod futura simile esse descripsimus, quidam ex ipsis vel ordinatione ac dispensatione mundi ordinem Angelicum sortiuntur, alij Virtutum, alij Principatum, alij Potestatum. quæ omnia eis pro merito, & pro meritibus suis, quibus in Dei participationem, immutationemque profecerant, æquo iustoque iudicio divina consilii providentia. Hi vero qui de statu prima beatitudinis moti quidem sunt, non tamen irremediabiliter moti, illis quos supra descripsimus sanctis beatisque ordinibus subiecti sunt ad regendum: quorum adiutorio usi, & institutionibus ac disciplinis salutaribus reformati, redire ac restitui ad statum beatitudinis possunt. Ex quibus existimo, prout ego sentire possunt, hunc ordinem humani generis institutum, qui utique in futuro seculo, vel supervenientibus sæculis, cum cælum novam, & terra novam secundum omnes iam cœperit, restituetur in illam unitatem, quam promittit Do-*